

In ons vorig artikel... De K.A.P.D. heeft aan het bedrijfscongres niet deelgenomen...

De K.A.P.D. heeft aan het bedrijfscongres niet deelgenomen... Zie hier het af, 'wettelijke' instellingen symbolische te getuigen...

De 'Berijnsche' Kampfruf geeft naar aanleiding van deze zaak ook een verklaring af... Weliswaar maakt dit orgaan een niet erg edel gebruik van de persvrijheid...

Wat ons echter wel interesseert is dit 'Berijnsche' antwoord... 'Ze weten niet', schrijven ze, 'of aan deze Somsied iemand heeft deelgenomen...'

Overigens verzellen ze zich vooral tegen de bewering, dat de K.A.P.D. de 'wettelijke' instellingen symbolische te getuigen...

We kennen de geschiedenis van de oude wijn en de nieuwe ladders... En dat deze 'Berijnsche' 'oude wijn' zijn, die de 'nieuwe ladders'...

In de 'Berijnsche' K.A.Z. no. 23 lezen we onder de rubriek 'UIT DE PARTIJ' een bericht over de districtsconferentie der Rijnsch-Westfaalsche 'Berijnsche'...

Gesosse J. (Jan Appel?) stelt de vraag: 'Wat moeten we doen?' en geeft daarop het volgende antwoord:

Meer dan ooit moet het onze taak zijn, door aktief ingrijpen (wij onderstrepen, Red.) het proletariaat den weg te wijzen, die tot zijn bevrijding voert...

Hier zien de 'Berijnsche' het zaad, dat zij gezaaid hebben, welig in bloei staan... 'Hier zien de 'Berijnsche' het zaad, dat zij gezaaid hebben, welig in bloei staan...'

Just, dat hebben de 'Esseners', d. w. z. de K.A.P.D.'ers, alid gezegd... En zij hebt toen gesproken van 'passiviteit'...

Uit dezelfde Kampfruf blijkt, dat deze Rijnsche genossen, die het gansche Rijk achter zich hebben...

'De Unionsleden, die zich in de werkelooscomité's kleven, hebben nu uit den werkeloos direct bevezent' schrijft Kampfruf no. 15.

Willen zij in de werkelooscomité's, 'oppositie' voeren?? En wat af te leiden uit de wijze, waarop de Reichs-Arbeits-Ausschuß in zijn, door het Rijk afgewezen thesen, te keer gaat tegen de 'Hunderschaften' der K.P.D.???

Zijn de 'Berijnsche' in het Rijk ook reeds tot deze organisaties, volgens dezelfde Kampfruf, 'soelaanspelers', die op bescherming der Republiek uitloopt, 'toegersten'???

Willen ze daar ook oppositie voeren???? Zoo gezien is het geen wonder, dat de 'Rote Fahne' van in 'vakverenigingen georganiseerden' spreekt...

Maar wie zou naïef zoo zijn te gelooven, dat de 'Berijnsche leiders' werkelijk iets anders, iets beters, wyl noodzakelijk en dus verstandig, zouden willen als hun vrienden in het Rijk, die komt bedrogen uit... Wat de Rijnsche genosse J. en met hem het Rijk willen, is het: 'als de wyl de S.D.A.P. vergroep ook thans nog wyl...'

Wij stellen echter vast, dat het antwoord op de vraag 'hoe om in ons vorig nummer gepast, is 'verder gezien met de arbeidersleiden van de 'Berijnsche'...

Wij stellen echter vast, dat het antwoord op de vraag 'hoe om in ons vorig nummer gepast, is 'verder gezien met de arbeidersleiden van de 'Berijnsche'...

Als daarom verlangen wij, als men den van 'Berijnsche' zijde zijn over deze zaak uit, dat dit dan ook duidelijk en openhartig geschied... 'Oms dunkt, dat is niet te veel gevraagd'.

De neo-sociaal-demokraten.

In het internationale weekoverzicht van de 'Tribune' van 7 April lezen we de vraag: 'Is de huidige crisis de voorbode van het kapitalisme?', welke vraag op de volgende wijze wordt beantwoord:

Niemand kan weten of het kapitalisme zich nog eens herstellen kan van de zware slagen hem door den wereldoorlog en de in den zomer van 1920 begonen wereldcrisis aangebracht.

We raden de Redaktie van de 'Tribune' aan zich het werk van Rosa Luxemburg 'Die Akkumulatie' in de herinnering terugtebrengen... 'Misschien dat hen deze herinnering een oogenblik het schaamrood naar de wangen jaagt'.

We willen er overigens in alle bescheidenheid op wijzen, dat de crisis niet in den zomer van 1920 begonnen is, maar reeds in 1913 en dat de wereldoorlog is ontkennd om de gevolgen van deze crisis te ontgaan.

De 'Tribune' dikteert, dat 'niemand het weten kan' en daarom past ons bescheidenheid... 'Maar we achten ons toch verplicht de omwenteling van de Tribunerolatie als valsch te brandmerken...'

Leest slechts aandachtig hoe hun antwoord verder luidt: 'Wel is er sinds het einde van 't vorige jaar in de toonaangevende landen eenige lichte verbetering te bespeuren...'

Wij willen over deze 'versterking' in Amerika het woord geven aan den financieelen overzichtschrjver van de N.R.C., die zegt:

'Hoewel het steeds uitermate moeilijk blijft, zich van hier uit een juist inzicht te verschaffen in de wijze, waarop de economische toestand in de Unie zich ontwikkelt, dringt zich toch, bij een nauwkeurig lezing van de vele handels-rapporten, welke ons ontrent den gang van zaken daar te lande op de hoogte houden, de aensiening op, dat de vraag naar grondstoffen en nijverheidsprodukten, die een steeds stijgende lijn blijft volgen, vooral den laatste tijd niet meer zozeer voortkomt uit den wensch om de bestaande, onmiddellijke behoeften te dekken, doch wel uit de zucht, om zich voor de toekomst te voorzien; m. a. w. dat de kontante handel wederom meer en meer begint plaats te maken voor den termijnhandel...'

'Een groot het verlangen der Tribunekommunisten is, naar terugteer de 'normale' verhoudingen, blijkt het uit de bewering, dat zich 'leekenen begint' voor te doen, dat met de economische crisis ook de politieke reaktie haar hoogtepunt heeft overschreden'.

En dit, terwijl er een Fascistische vloedgolf over de wereld gaat en het kapitalisme zich hielden in 'staaf' om zelfstandig organiseert in 'witte garden' om de arbeidersklasse naar te slaan, als ze zich zou wagen te verzetten tegen de maatregelen, die de bourgeoisie, tot overwinning van de hopeeloze economische ineenstorting, neemt.

'Het behoefst geen betoog', schrijft de onnaakende knoeter in zijn livret om het Moskoo naar den zin te maken, 'van hoe groot belang een dergelijke ontwikkeling voor de arbeidersklasse zou zijn'.

Natuurlijk, als men de belangen der 'arbeidersklasse' gelijk stelt met de belangen van Rusland, dat bezig is het kapitalisme op te bouwen en daarom behoefte heeft aan opbouw van het Europeesche kapitaal.

Maar wat te zeggen van het schoone slot van deze Tribunekommunisten: 'Niet dat een ophouden van de crisis de overwinning der arbeidersklasse zou betekenen, verre van daar, maar wat het wel zou betekenen is een mogelijkheid tot nieuwen strijd'... (onderstrepen; van ons).

Hier komt de aap uit de mouw... 'Is het niet of de sociaal-demokraten aan het woord zijn, die met hun plannen voor 'strijd' ook wachten tot de 'hooploosconjunktua' terugkeert, d. w. z. die, wyl het kapitalisme in onoverkomelijke moeilijkheden verkeert, door hun verraadsluise de arbeiders op dit ogenblik...'

De heeren van de oude en van de neo-sociaal-demokratische partijen dan het proletariaat wijmaken, dat ze de overwinning hebben behaald en den voet hebben gezet op den weg naar de 'bataaf' van het proletariaat.

De arbeiders van de ouder arbeiders, die nevelig verscheiden in den misleiders dwarslaakt, dat er een grens wyl het is geduld.

Slechts de vereniging van de bewuste revolutionaire arbeiders in de bedrijfsorganisatie kan de voorbereiding zijn voor den strijd, die juist in dezen tijd van kapitalistischen ondergang noodzakelijk is... den strijd voor de verovering van den politieken macht, de diktatuur van het proletariaat.

Hoeling zal het demagogische spel der 2e en 3e internationale nog kunnen duren??

UIT DE PARTIJ.

Rotterdam: Uitgaven voor de K.A. door R. van J., M., N. en B. fl. 0.80. Voor de K.A.Z. van A.W. fl. 3.50, van V. fl. 0.50, en van V. fl. 1.10.

Amsterdam:

Het secretariaat van de afd. is thans gevestigd: B. Verduin, Vrolijkstraat 271. Het is van belang, daar goed nota van te nemen, wegens bedanken der vorige seer.

Voor een 36-tal toehoorders sprak onze afd. over 'De houding der politieke partijen bij de bezetting van het Koergebied'.

Gedebatteerd onzerzijds werd op een openb. verg. van de S.A.A. en S.A.O. en op een verg. van de S.D.A.P. over 'de Commun' van Parijs'.

Motie.

De Afdeling Amsterdam van de K.A.P.D. constateert met leedwezen, dat het congres principieel heeft geweigerd en afgevaardigde van de Berlijnsche K.A.P. te hooren en acht dit in strijd met oprecht gemeende eenheidsopgingen voor de Duitse beweging.

Zij constateert, dat mede hierdoor de Partij principieel haar verzoenende houding van het congres te Arnheim heeft gewijzigd... 'Door bovengelaakte houding heeft zij de gedachte van verzoening doen plaatsmaken voor die van onverbiddelijken strijd'.

besluit, deze motie te publiceren in de Kommunistische Arbeider.

Reaktie:

Wegens technische moeilijkheden wordt het artikel over de 'Objektieve grondslagen' in een volgend nummer voortgezet.

Partijgenooten! Wilt ge de ideeën der K.A.P. en der Rev. Bedr.-Org. propageeren, zorg dan voor de verspreiding van onze brochures

Wie zich wil abonneeren op de K.A.Z. en Kampfruf wende zich tot P. Coerman, Josef-Jsraelslaan 16, Bussum

Geld! Geld! Wilt ge de uitgave onzer krant verzekeren, zorgt dan voor snelle doorvoering van de op het congres genoemde besluiten... Het is dringend geld noodig!!

De Kommunistische Arbeider Orgaan van de Kommunistische Arbeiderspartij in Nederland (Secfie van de Kommunistische Arbeiders Internationale)

DIT BLAD VERSCHIJNT EENS PER MAAND REDACTIE EN ADMINISTRATIE: Reinier Claeszstraat 41, 3e Etage AMSTERDAM Abonnementprijs fl. 1.- per jaar Losse Nummers 5 Cent

Aan de Nederlandsche arbeiders. Revolutionaire bedrijfsorganisatie of Zwendel.

Arbeiders! Op 23 September a. s. worden de arbeiders van S.D.A.P. en N.V.V. opgeroepen om deel te nemen aan een roegee-naamde groote demonstratie in de hoofdstad.

Onder de 'leuzen' ontwapening en bedrijfsorganisatie zullen duizenden uit alle deelen des lands saamgestroomd, door de straten der stad trekken om van hun 'ernstig willen' de heerschende klasse te overtuigen. Tot deze arbeiders, die zich helaas nog steeds er toe leenen den politieken triumfwagen hunner leiders te trekken, richten wij ons

Arbeiders! Wij, revolutionaire communisten, hebben niets gemeen met de pogingen tot ontbering van de klasstegeestelingen en tot het suieren van den klassenstrijd door uw leiders in uw naam aangewend.

Wij weten dat wij staan aan den vooravond van de definitieve ineenstorting van de kapitalistische maatschappij.

De objectieve voorwaarden voor de totstandkoming van de communistiche maatschappij zijn aanwezig. Het ligt aan u, arbeiders, er voor zorg te dragen dat ook de sub-jektieve voorwaarden hiertoe vervuld worden. Gij kunt dit door uw revolutionair optreden als klasse.

In razende vaart gaat het met de kapitalistische maatschappij ineenstorting. Zij tuint in den afgrond der economische ontreddering. Wat de burgerlijke economie en politiek ook doen om het evenwicht in de totaal ontredde kapitalistische maatschappij te herstellen, al hun pogingen, stuiten af op het voor het kapitalisme doodelijke karakter van de huidige crisis.

De talloze mislukte conferenties der verschillende kapitalistische regeeringen en het mislukken van alle moderne 'crisismaatregelen', die door de bourgeoisie reeds zijn toegepast, bewijzen dat de bezittende klasse niet meer in staat is de ineenstorting van haar maatschappelijk systeem tegen te gaan. De oude afzetgebieden zijn grootendeels verdwenen. Nieuwe afzetgebieden zijn niet te ontdekken. De koopkracht van miljoenen menschen is tot niets ineengeschrompeld. De bourgeoisie kan niet meer op den grondslag van de bereikte groot-industrieel ontwikkeling laten produceren zonder dat haar economisch systeem, de productie voor de winst, dus het privaatrecht, in gevaar komt. Zij is gedwongen slechts zooveel te produceren als in overeenstemming is met haar winstbelangen. Zij moet daarom meer en meer de productie 'in-impes', miljoenen arbeiders op straat smijten en het levenspeil der overigen op ontzettende wijze aangrjpen. Door deze ontwringing van het levenspeil der arbeidende massa's neemt echter de crisis steeds scherper vormen aan en krijgt een catastrofaal karakter. De massale werkloosheid overschrijft verre de 'normale' grenzen van het ook in tijden van kapitalistische bloei aanwezige zoogenaamde 'industriele reserve leger'. Het leger van werklozen en economisch ontreddeerden groot steeds aan, en anders dan in vroegere crisissen, heeft thans de massale werkloosheid een permanent karakter. Dit alles is de werking van de doodscrisis van het kapitaal. Het kapitaal heeft als economisch systeem historische afsluiting bereikt. Het staat voortaan voor de onafwijkbare taak haar groote historische roeping te vervullen: Het verrotte kapitalistische systeem op te ruimen. Het communisme te vestigen.

Arbeiders! Gij hebt thans slechts de keuze tusschen revolutie of ondergang. Als gij niet met het kapitalisme wilt ondergaan, valt gij tot zelfstandig revolutionair handelen als klasse moeten komen. Laat u niet door reformistische leuzen van uw taak afhoeden. De beweging die de reformistische parlementaire partijen en de vakbeweging u willen opdringen, de beweging voor lotsverbeteringen er hervormingen binnen het kapitalisme, leidt u slechts af van den strijd tegen het kapitaal. Gij kunt met deze pogingen tot lotsverbetering binnen het kapitalisme thans niets meer bereiken. De aanwending van uw revolutionaire kracht als 'klasse' wordt er door onmogelijk gemaakt. Gij hebt in dit ontzagelijk tijdsverricht, nu het leven van miljoenen menschen bedreigd wordt door het ondergaande kapitalisme, de taak, klaar en doelbewust den weg te gaan die voert uit den huidige chaos, de weg die leidt naar de diktatuur van het proletariaat als klasse. Alleen door als klasse de heerschappij aan de bourgeoisie te ontneemen en zelf de macht in handen te nemen kunt gij u zelf, kunt gij de mensheid redden van den ondergang.

Arbeiders! Om deze niet-voor-revolutionairen strijd te voeren hebt gij nieuwe organisaties noodig. Organisaties die volkomen berekend zijn voor de reusachtige taak die uien wacht. Organisaties die alleen den revolutionairen strijd tegen het kapitalisme voeren en die in de periode van de proletarische revolutie kunnen worden tot orgaan van de proletarische klasse-diktatuur. Organisaties die het proletariaat niet verdedigen in een overbluend aantal belangengroepen, maar die, gebaseerd op de bedrijven, het proletariaat als klasse verenigen en het daardoor mogelijk maken dat het voor het eerst in de historie zelfstandig als revolutionaire klasse optreedt.

Arbeiders! Wanneer S.D.A.P. en N.V.V. de handen uitsteken naar de bedrijfsorganisatie, wordt deze tot een nieuw 'onderdruggingapparaat' tegen de arbeiders. Het is niet uit te denken dat het verleden en van dezen tijd nog niet geleerd wat het karakter van deze door S.D.A.P. en N.V.V. verdedigde 'democratie' is? Weet gij dan niet dat de machtsmiddelen deze 'democratie' aangewend worden tegen de strijdende revolutionaire proletariaten? Weet gij niet dat de besten, de strijdbaarsten onder klasgenooten, door Sociaal-democratische heerschers die de burgerlijke 'democratie', d. i. het kapitalisme, wilden 'handhaven, geslacht zijn? Gij kunt dit alles weten, als gij slechts de feiten wilt zien. Zult gij u ondanks alles opnieuw door de 'democratische' leuzen deze reformistische honzen van den strijd af laten houden of wilt gij worden bevoende strijders voor uw klasse, voor de proletarische revolutie?

Arbeiders! Indien gij inzicht dat thans alleen nog de diktatuur van het proletariaat als klasse ons redden kan van de ondergang, breekt dan niet uw reformistische verleden! Breekt niet uw leiders die heerschers over u zijn geworden!

De ontwapeningstroom, die uw leiders aanheffen, zal de bourgeoisie niet verzakken. De bourgeoisie gaat ondanks de burgerlijke 'actie' die de reformistische parlementariaten en vakverenigingsleiders voeren, door met zich steeds sterker te bewapenen. Zij wapent zich vooral tegen u, tegen het revolutionaire proletariaat. Zult gij u dan door uw leiders er toe laten brengen voor 'ontwapening' op te treden? Zult gij er toe medewerken dat gij in de toekomst ongewapend, dat is machteloos, tegenover de gewapende troepen van de bourgeoisie zult komen te staan? Of meent gij misschien dat deze 'ontwapening' het kapitalisme een vreedzaam karakter zal opleggen? Ook deze illusie is niets dan een door uw reformistische leiders en door uw eigen burgerlijke halffheid bij u opgewekt wyl. De bourgeoisie gaat zich juist in dit tijdperk voorbereiden op het brutaleste geweld om zich te kunnen handhaven. Als gij tegenover de bourgeoisie sterk wilt staan, laat u dan niet door uw leiders verleiden tot het steunen van hun reformistische 'pacifistische' leuzen, maar bereid u er op voor dat gij in de naaste toekomst zo sterker mogelijk gewapend zult zijn tegen de bourgeoisie en haar knechten!

Arbeiders! De leuzen waarvoor S.D.A.P. en N.V.V. u oproepen zijn valsch! De ontwapeningstroom kan u slechts verzakken en u weerloos maken tegenover de bourgeoisie. De 'bedrijfsorganisatie' zooals S.D.A.P. en N.V.V. die propageeren kan uw begrip omtrent de werkelijke revolutionaire bedrijfsorganisatie slechts verdoezelen. De revolutionaire bedrijfsorganisatie kan niet worden gepropageerd door parlementariaten en vakverenigingsleiders. Zij is aan deze reformistische vormen van arbeidersbeweging direct tegengesteld. De revolutionaire bedrijfsorganisatie is de organisatie van de proletarische revolutie, de organisatie die met elke reformistische halffheid gebroken heeft!

Arbeiders! Wordt zelfkennende en bewuste strijders voor de organisatie der proletarische revolutie: De revolutionaire bedrijfsorganisatie! Als gij u door den zwendel van S.D.A.P. en N.V.V. op de economie blijft laten nemen, zult gij met het kapitalisme

treedt. Reeds begonnen in Duitsland en in Engeland die organisatie op te komen.

De leuzen S.D.A.P. trachten het revolutionaire karakter dezez bedrijfsorganisaties te smoren. Zij trachten deze organisatie een burgerlijk, wettig karakter op te leggen en hun zoo te misbruiken voor hunne reformistische taktiek. De 'bedrijfsorganisaties' zijn voor hen middelen ter aanvulling van hunne kapitalistische herstellpolitiek. S.D.A.P. en N.V.V. trachten reeds voor het tot oprichting van bedrijfsorganisatie der arbeiders in Nederland gekomen is, door het aanheffen hunner 'leuzen' de vorming van werkelijke revolutionaire bedrijfsorganisaties tegen het kapitalisme tegen te gaan.

Arbeiders! De revolutionaire bedrijfsorganisatie kan een aanvulling van de vakbeweging zijn. Zij is de organisatie van de proletarische revolutie. De vakbeweging is uitzonderlijk een reformistische, burgerlijke organisatie. De revolutionaire bedrijfsorganisatie staat dus zowel in doel als in organisatievorm lijnrecht tegenover de vakbeweging. De revolutionaire bedrijfsorganisatie omvat alle arbeiders van het gehele bedrijf, die den onverbiddeijken strijd tegen het kapitalisme en zijn knechten willen voeren en hebben ingezien dat de arbeiders, willen zij dien strijd voeren, met elk reformisme moeten breken.

S.D.A.P. en N.V.V. bedoelen, als zij de leus 'bedrijfsorganisatie' aanheffen slechts versterking van de burgerlijke 'democratie'. De burgerlijke 'democratie' is echter niets dan de diktatuur van de bourgeoisie ter knechting van het proletariaat.

Arbeiders! Wanneer S.D.A.P. en N.V.V. de handen uitsteken naar de bedrijfsorganisatie, wordt deze tot een nieuw 'onderdruggingapparaat' tegen de arbeiders.

Terwijl het ondergaande kapitalisme op deze wijze zijn vreeselijke kwalen over de massa's uitloert, ontwikkelt zich het Duitse kapitalisme in ditzelingevoerde vaart tot de uiterste vormen van kapitaalconcentratie, tot de uiterste vormen van kapitalistische onttegening der groote massa. De toenemende waardevermindering van de Mark heeft o. a. ten gevolge dat steeds meer de werkelijke economische waarden zich samenbreken in de handen van een steeds kleiner wordend aantal grootkapitalisten. De proletarisering, ja, pauperisering van de kleine burgerij schijnt met den dag verder. Het schijnt alsof de historie in de korte spanne tijds, die het kapitalisme nog rest, alle barbaarscheiden van een consequente kapitalistische ontwikkeling wil demonstreren.

Een reusachtig voorbeeld van deze barbaarsche kapitalistische ontwikkeling is de Duitse grootkapitalist Hugo Stinnes, 'de duistere Stinnes', zoals een der correspondenzen van de N.R.C.I. hem noemde. Deze Stinnes is als het ware de verspreidste consequentie van dit kapitalistische tijdvak in zijn extreemste vorm. Hij is de groote ontspanner van volkskracht, die alles aan zich weet ondergeschikt te maken, die alles koopt: mijnen, fabrieken, schepen, banken, kranten, regeeringen, enz. Hij en zijn klasgenooten zijn als de aasvliegen, die glanzend en vet worden van de rottende lijken waaraan zij zich verzadigen. Terwijl deze kleine groep van grootkapitalisten zich verrijkt vret de doodscrisis van het kapitalisme vooral in Duitsland steeds verder om zich heen en plaatst de knechten van de bourgeoisie voor steeds grootere moeilijkheden. Geen van de burgerlijke of kleinburgerlijke groepen of partijen in Duitsland kan een werkelijke oplossing vinden die in staat zou zijn aan de crisis een einde te maken of haar gang duurzaam te vertragen. Een groot deel van de burgerlijke partijen kan dit reeds hierom niet, omdat zij in dienst staan van de groen grootkapitalisten die nu eenmaal aan de ellende van de groote massa goud verdienen.

De sociaal-democraten en de parlementaristen hebben demagogische leuzen aan, die geen werkelijke verandering in den huidige toestand kunnen brengen omdat zij het kapitalistische stelsel ongewond laten en slechts de betekenis hebben het proletariaat af te houden van den beslissenden strijd tegen het ondergaande kapitalisme.

De sociaal-democraten en de parlementaristen hebben demagogische leuzen aan, die geen werkelijke verandering in den huidige toestand kunnen brengen omdat zij het kapitalistische stelsel ongewond laten en slechts de betekenis hebben het proletariaat af te houden van den beslissenden strijd tegen het ondergaande kapitalisme.

De vorming eener 'arbeidersregering', d. w. z. de vorming van een regering van de aan het kapitalisme verknochte sociaal-patriotten, die vakverenigingsbonden en van de parlementariaten en ehefs van de V.K.P.D. Deze leuze van de Duitse parlementaristen heeft opnieuw de arbeiders ontrent het karakter van de crisis en omtrent de wijze waarop het proletariaat er tegen op moet treden. Het is niet een regering tegen, maar een regering vóór het kapitaal. Een regering echter die het kapitalisme in stand wil houden kan de crisis niet oplossen omdat kapitalisme en crisis thans onafscheidelijk verbonden zijn en blijven. Als er een tijd komt, dat de bourgeoisie deze 'regeringsvorm' noodig heeft zal zij er komen. De leuze der parlementaristen heeft nooit met een proletarisch-revolutionaire beweging noch met het oplossen van de crisis iets te doen.

Daar iedereen de heeren sociaal-democraten als het er op aan komt te een zelfde overgaan samen met de parlementariaten

naar den kelder gaan! Als gij den ondergang van uw klasse en van de menscheit wilt afwennen, maakt u dan gereed voor den strijd van het proletariaat als klasse tegen de bourgeoisie.

Breekt met uw reformistische leiders!!! Breekt met elk reformisme!!! Op voor de Kommunistische Arbeiderspartij! Op voor de revolutionaire bedrijfsorganisatie! Op voor de proletarische klasse-diktatuur!!! Op voor het communisme!!! De K. A. P. N.

Ondergang of Communisme.

Het wereldgebeuren van de laatste maanden toont met onafwijkbare zekerheid, dat thans het proletariaat, er met haar de menscheit, voor het alternatief gesteld is: Communisme of ondergang in barbaarsche. Eentje maanden geleden werden wij in onze beschouwingen over de beretting van het Koergebied door het Fransche imperialisme reeds er op, dat, wat ook het verloop van de bezetting zou mogen zijn, deze in ieder geval de gang van de huidige crisis zou vernellen. De Mark tuimelt met een ontzagelijke vaart in den bodemloosen put der economische chaos. De toestand van de groote massa van het Duitse volk wordt steeds ellendiger. Levensmiddelen zijn voor de groote massa haast niet meer te krijgen. Honger en tering grijpen de massa's aan en dreigen hen de laatste resten van lichaamelijke en morele kracht te ontneemen. De massa's dreigen onder te gaan in de vreeselijke ellende, die, als een dier legendarische monsters uit de oudheid, de levensspannen der tusschen opsluist en nooit verzadigd zijnt te kunnen worden.

Terwijl het ondergaande kapitalisme op deze wijze zijn vreeselijke kwalen over de massa's uitloert, ontwikkelt zich het Duitse kapitalisme in ditzelingevoerde vaart tot de uiterste vormen van kapitaalconcentratie, tot de uiterste vormen van kapitalistische onttegening der groote massa. De toenemende waardevermindering van de Mark heeft o. a. ten gevolge dat steeds meer de werkelijke economische waarden zich samenbreken in de handen van een steeds kleiner wordend aantal grootkapitalisten. De proletarisering, ja, pauperisering van de kleine burgerij schijnt met den dag verder. Het schijnt alsof de historie in de korte spanne tijds, die het kapitalisme nog rest, alle barbaarscheiden van een consequente kapitalistische ontwikkeling wil demonstreren.

Een reusachtig voorbeeld van deze barbaarsche kapitalistische ontwikkeling is de Duitse grootkapitalist Hugo Stinnes, 'de duistere Stinnes', zoals een der correspondenzen van de N.R.C.I. hem noemde. Deze Stinnes is als het ware de verspreidste consequentie van dit kapitalistische tijdvak in zijn extreemste vorm. Hij is de groote ontspanner van volkskracht, die alles aan zich weet ondergeschikt te maken, die alles koopt: mijnen, fabrieken, schepen, banken, kranten, regeeringen, enz. Hij en zijn klasgenooten zijn als de aasvliegen, die glanzend en vet worden van de rottende lijken waaraan zij zich verzadigen. Terwijl deze kleine groep van grootkapitalisten zich verrijkt vret de doodscrisis van het kapitalisme vooral in Duitsland steeds verder om zich heen en plaatst de knechten van de bourgeoisie voor steeds grootere moeilijkheden. Geen van de burgerlijke of kleinburgerlijke groepen of partijen in Duitsland kan een werkelijke oplossing vinden die in staat zou zijn aan de crisis een einde te maken of haar gang duurzaam te vertragen. Een groot deel van de burgerlijke partijen kan dit reeds hierom niet, omdat zij in dienst staan van de groen grootkapitalisten die nu eenmaal aan de ellende van de groote massa goud verdienen.

De sociaal-democraten en de parlementaristen hebben demagogische leuzen aan, die geen werkelijke verandering in den huidige toestand kunnen brengen omdat zij het kapitalistische stelsel ongewond laten en slechts de betekenis hebben het proletariaat af te houden van den beslissenden strijd tegen het ondergaande kapitalisme.

De sociaal-democraten en de parlementaristen hebben demagogische leuzen aan, die geen werkelijke verandering in den huidige toestand kunnen brengen omdat zij het kapitalistische stelsel ongewond laten en slechts de betekenis hebben het proletariaat af te houden van den beslissenden strijd tegen het ondergaande kapitalisme.